

[Edvard Sørensen.]

skud fra den fælleskommunale Udligningsfond har imidlertid den Virkning, at der aabnes Vej for en Forskydning af Byrder fra ren Grundskyld til Indkomst, idet Grundskyld til Amterne udskrives efter Behov, medens Grundskyldspromillen til Udligningsfonden ligger fast“.

Disse to Udtalelser peger i den Retning, jeg har sagt, at det ærede Medlem vil forsøge at modvirke Mulighederne for Nedgang af Amtsskatterne.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh sige, at det er rigtigt, at dengang Spørgsmaalet om at indføre en Revisionsbestemmelse i Loven kom frem, var det oprindelig min Tanke, at man kunde sætte 5 Aar, men at jeg paa Foranledning af Udvalget gik med til 3 Aar, hvorefter det ærede Medlem mente at burde lægge sig fast paa 2. Naturligvis kan det være en Skønssag, hvad der er det rigtige; efter min Opfattelse vil 3 Aar være det mindste, der kan være Tale om, fordi vi naturligvis maa lave det saadan, at man faar Lejlighed til at prøve den Ordning, vi her gennemfører lovmæssigt, i Praksis, og stort mindre end 3 Aar til at foretage en saadan Vurdering kan man næppe have.

Det ærede Medlem hævdede, at baade mit Partis Ordfører og jeg burde have givet Tinget en Undskyldning. Jeg har gjort Rede for Forholdene, som de ligger, og har bedt Rigsdagen under Hensyn til Forholdene og navnlig af Hensyn til Budgetlægningen handle hurtigt. Det har Rigsdagen gjort, derfor har jeg sagt den Tak. Mon der saa behøves mere Højtidelighed?

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at hvad han slutter sig til, kan jeg ikke have noget Ansvar for. Jeg har Ansvaret for det, der staar i den Særbetænkning, jeg har skrevet, og det er ganske kort det, at jeg mener, at disse Spørgsmaal burde være undersøgt og klarlagt, inden Lovforslaget blev vedtaget. Hvis det paa Grundlag af Undersøgelsen ligger klart, at det er rimeligt med en Ændring, er vi villige til at gaa med dertil. Men det, vi stod over for, var en Ændring uden noget som helst Grundlag, uden noget som helst Materiale til Belysning af, hvad der vilde ske, naar man over-

førte disse Penge, og hvad der vilde ske, hvis vi kom ind i Konjunkturer, hvor de 20 Mill. Kr. skulde falde. Det er den ene Side af Sagen.

Den anden Side af Sagen, som jeg anser for at være vigtigere, er, at Rigsdagen ved denne Lejlighed fraskriver sig enhver Indfyldelse paa Udviklingen af det uhyre vigtige Led, der hedder vort Sygehusvæsen, og hvad dertil er knyttet. Der havde nu været en Lejlighed til, at Rigsdagen kunde være kommet ind i et Medarbejde paa Løsningen af dette vigtige Spørgsmaal. Den har man altsaa ikke benyttet, og det er nu henskudt til et Administrationsraad, hvorom jeg kan sige, at som Vejledning for Administrationen er det vistnok udmærket, men som et Udvalg, der skulde tage Initiativet til det nye, der skulde ske paa dette Omraade, har jeg ingen Tiltro til det.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Edvard Sørensen): Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh udtalte nu, at alle disse Skattespørgsmaal burde have været undersøgt og klarlagt, inden Lovforslaget blev gennemført. Ja, der kom Sandheden. Det var det, man ønskede. Men det, der sker, hvis man gaar med til det, er, at Kommunerne ingen Penge faar i Aar; det kan ikke lade sig gøre med den Tidsfrist, der er.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Aage Fogh: Det sidste er ganske urigtigt. Jeg stillede i Udvalget Forslag om, at Ministeren i Henhold til § 8 skulde have Pengene i 1 eller 2 Aar, alt efter som det var nødvendigt, og saa skulde vi til Gengæld have Lejlighed til at undersøge Materialet, inden Lovforslaget blev endeligt vedtaget. Pengene var til Raadighed. Det var Undersøgelsen, man ikke vilde være med til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.